

sig til saadan vedvarende Bestaaen. Den kan have en saadan Charakter og Natur, at den ordnes som Indledning til Foranstaltninger, men at den, naar den har virket i nogen Tid maa forandres. Disse og lignende Tilfælde maae afgjores ad administrativt Vei. Den egentlige Grund til, at jeg udbad mig Ordet, var, at jeg forrige Gang, da jeg havde Ordet, glemte at besvare et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Nørresundby (Zahle) rettede til mig, eller idetmindste at besvare en Spørdning, han kom med. Han udtalte nemlig, om jeg forstod ham ret, at han ønskede, at Ministeriet skulde søge at skaffe sig Underretning om, hvorfra Folkehøiskolens Elever kom, hvormange Elever der er paa hver af de forskjellige Folkehøiskoler, hvortænge de opholde sig der, og hvilken Alder de have. Jeg troer, at det var omtrent disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem gjorde mig, og han yttrede tillige, at det var hans Dnske at faae dette at vide, fordi det kunde bruges som Materiale, naar vi engang skride til at gjøre Forandring i Ordningen af hele vort Skolevæsen. Dertil kan jeg kun svare, at jeg finder, at det er et ganske rimeligt og naturligt Dnske, og jeg skal bestræbe mig for at skaffe disse Oplysninger tilveie, saavidt jeg formaar.

Zahle: Maa jeg takke den høitærede Minister for den Smadelkommenhed, hvormed han besvarede mit Spørgsmaal. Jeg begjærede Ordet for at gjøre en kort Bemærkning overfor, hvad der blev fremsført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall). Der blev nemlig talt om, hvorvidt det i sin Tid var Thingets Mening, at der skulde sammensættes en Kirkecommission, og da fremsatte det ærede Medlem, at det ialfald Fleertallet, havde vedkjendt sig denne Anskulelse. Jeg erindrer meget tydeligt, at Forslaget om denne Kirkecommission blev vedtaget med een Stemmes Overvægt, og da jeg var blandt dem, der ved denne Leilighed stemte for den, vil jeg dog bemærke, at jeg ligefrem og udtrykkelig udtalte, at det ikke var for Kirkecommissionens Skyld, at jeg stemte saaledes, men fordi Ministeriet havde sat denne Sag i Forbindelse med en ganske anden Sag,

som jeg syntes, man dengang maatte see at faae ud af Verden, nemlig den ulykkelige Friemighedslov. Jeg vilde gjerne give 5,000 Rb. for at faae den ud af Verden, men rigtignok ikke gjerne Mere end 5,000 Rb.

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at ærede Medlemmer ikke kunne svække Betydningen af en Afstemning af Thinget ved at paaberaabe sig særlige Grunde til at have stemt for en Beslutning.

Frolund: Jeg vil sige et Par Ord i Anledning af den Underretning, jeg leilighedsvis fik af den ærede Minister; thi det var jo ikke for at svare mig, at han tog Ordet, men egentlig i Anledning af en anden Sag. Jeg talter altsaa for den leilighedsvis Oplysning; thi Bedkommende ude i Landet troe ikke, vare idetmindste hidtil ikke ganske sikkre paa, at der er en saghyndig, en pædagogisk dannet Mand i den ærede Ministers Ministerium. Det er noget Nytt, men det er en glædelig Efterretning. Hvad en senere Ytring angaaer, saa behøvede den ærede Minister ikke at komme med den; thi det vide vi Alle — en Uvidenhed i denne Retning er Ministeren ikke berettiget til at forudsætte hos mig — at der med Hensyn til Undervisningsvæsenet er en heel Mængde Smaating, der ikke passende kunne ordnes ved Lov, men Hovedspørgsmaalene, Hovedorganisationen kan godt ordnes ved Lov. Jeg fik imidlertid ikke noget bestemt Svar paa, hvad Ministeren vil gjøre, enten det One eller det Andet, og det maa overfor Rigsdagen dog have den største Betydning. Det undrer mig i en Sag som denne, som den ærede Minister selv har bragt paa Bane, ikke at faae noget Svar, og jeg skal derfor tillade mig gjentagende at stille Spørgsmaalet saaledes: Anseer den ærede Minister sig for berettiget til, uden at gaae til Rigsdagen, at træffe forandrede Bestemmelser f. Ex. om Examen artium, saaledes at den igjen tages bort fra Skolerne og lægges til Universitetet for hele Landet? Jeg skal henstille til den ærede Minister, om han vil besvare dette Spørgsmaal.